

nu synes at maatte søges i Stokholm, og han har da blandt dem fundet den kilde, der sammen med den danske folkevise gør hans skildring af kampen 1497 saa langt rigere end alle hans andre skildringer, og Hvitfeldt har ved at nytte den for eftertiden bevaret Arvid Trolles optegnelser om kong Hans tog til Sverige.

Nyt fra historisk Videnskab i Ind- og Udland.

Professor i Oldtidens Historie ved Universitetet i Halle, Gustav Hertzberg er død 16. Novbr. 1907, omtr. 80 Aar gl. Af hans Arbejder skal særlig nævnes hans Fremstilling af Hellas' og Roms samt af Byzantinernes og det osmaniske Riges Historie i Onckens Samling (1879—83, i alt 4 Bind). Han var tillige Udgiver af det thüringisk-sachsiske historiske Forenings Tidsskrift.

Dr. Sofus Larsen har nu (1908) udgivet den Rekonstruktion af *Niels Ebbesens Vise*, som han i 1903 bebudede i sin Afhandling i Aarbøger for nordisk Oldkyndighed. Det er et Skrift paa over halvfjerdehundrede Sider, opbygget med største Flid og støttet paa et indgaaende Studium saavel af Viserne som af hele dens Tids Sprog, hvori de oprindelig har lydt. Om det sproglige tør jeg ikke dømme; men man glædes ved en Mængde interessante kulturhistoriske Oplysninger, og man faar stor Respekt for den Kærlighed, hvormed Forf. har fordybet sig i sit Emne. Om det overhovedet er muligt at naa det Maal, han har sat sig, synes rigtignok meget tvivlsomt, saa uheldigt som Grundlaget er for en Rekonstruktion. Larsen mener nemlig, at de 7 Opskrifter fra c. 1600, som vi har af Visen, gaar tilbage til 3 tabte, og at disse atter stammer fra en og samme fælles Form (som han i øvrigt underligt nok ikke søger at gengive), men at denne kun viser os Visen, som den lød ved Aar 1550. Er dette rigtigt, ja saa ser man for sine Øjne, hvad Visen har lidt paa mindre end 50 Aar, og det er en saa indgribende Øde-

læggelse, at det synes ganske haabløst at prøve paa at udfinde dens Lydende 200 Aar før, endda i en helt anden Sprogform. — Historikeren vil især spørge, hvorledes Larsen stiller sig til de Vers, hvori først A. D. Jørgensen har ment at kunne se, at Visen i een Form har henlagt Drabet i Randers til om Dagen. Man vidste fra Larsens tidligere Afhandling, at han ikke indrømmede Rigtigheden heraf; men man ser nu, at han dog i sin Rekonstruktion har medtaget flere af de Vers, hvori Jørgensen med Tilslutning af andre fandt Dagtiden. Mest interessant er det, at han knæsætter Ordene: „Om Dagen Greven slagen vard, om Natten ej med alle“, ja, at disse Ord, hvori han 1903 saa „et ikke videre vellykket Forsøg paa at tilsløre det Faktum, at Greven blev ombragt ved Nattetid“, nu faar øget Vægt ved, at L. lader det være Niels Ebbesen selv, der siger dem under Forfølgelsen ud af Randers. At en Visedigter, der lige forud har skildret Drabet som foregaaet om Natten, skulde lægge sin Helt disse Ord i Munden, er dog vist for utroligt, og jeg for min Part vil stadig fastholde, at Jørgensens Skarpsind og fine poetiske Følelse her har ført ham ind paa den rette Forstaaelse.

Kr. E.

Med det nylig (1907) udkomne 2.—3. Hæfte er 1ste Bind sluttet af det af Arkivsekretær L. Laursen paa Carlsbergfondets Bekostning udgivne Værk: *Danmark—Norges Traktater 1523—1750 med dertil hørende Aktstykker*. Som Udg. oplyser i Forordet, skal Udgaven inden for de nævnte Aar omfatte alle de af den dansk-norske Krone samt af den danske Konge som Hertug i Slesvig og Holsten afsluttede Traktater og Overenskomster med fremmede Magter eller med de andre Hertuger i Hertugdømmerne, endvidere Unionerne med Hertugdømmerne samt de danske Kongers Ægteskabs-traktater og de af dem sluttede Overenskomster om Valg af danske Prinser til Fyrstbiskopper i Nordtyskland eller andetsteds. Saa vidt der kan skønnes uden en nøje Undersøgelse af Enkeltheder, foreligger her en fortræffelig Udgave, udarbejdet med stor Omhu og Sagkundskab. Teksterne er trykte efter forstandige Principper, for hvilke der er gjort udførligt Rede i